

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
РОЗВАЛЯЄВА ТЕТЯНА САМУЇЛІВНА
УХВАЛА

31 березня 2021

Київ

1825/0/18-21

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Розваляєва Тетяна Самуїлівна, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Глоби Михайла Володимировича стосовно судді Катеринопільського районного суду Черкаської області Баранова Олега Івановича,

встановила:

до Вищої ради правосуддя 15 лютого 2021 року (вхідний № Г-484/3/7-21) надійшла дисциплінарна скарга Глоби М.В. на дії судді Катеринопільського районного суду Черкаської області Баранова О.І. під час розгляду справи № 698/34/21 із проханням притягнути суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 15 лютого 2021 року вказану дисциплінарну скаргу передано для попередньої перевірки члену Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Розваляєвій Т.С.

Пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» (далі – Закон № 1798-VIII) встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону, за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, - повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

За результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено таке.

До Катеринопільського відділення поліції 2 серпня 2019 року надійшла заява про заподіяння йому тілесних ушкоджень

За даним фактом розпочато кримінальне провадження № від 2 серпня 2019 року за ознаками кримінального проступку, передбаченого частиною першою статті 125 Кримінального кодексу України (далі – КК України).

, як потерпілий, звернувся до Катеринопільського районного суду Черкаської області із заявою про відвід слідчої Савранської М.В. у кримінальному провадженні № від 2 серпня 2019 року, яка обґрунтована тим, що слідча умисно не здійснює належного розслідування справи та затягує її розгляд, у зв'язку з чим викликає у нього сумніви у неупередженості виконання службових обов'язків.

Катеринопільський районний суд Черкаської області ухвалою від 18 січня 2021 року заяву про відвід слідчої Савранської М.В. у кримінальному провадженні № від 2 серпня 2019 року повернув заявнику. Копію ухвали направив та роз'яснив, що згідно правил територіальної юрисдикції розгляд вказаної заяви належить до компетенції слідчого судді Звенигородського районного суду Черкаської області.

Скаржник стверджує, що суддя Баранов О.І. постановив вказану вище ухвалу не в судовому засіданні, що є порушення процесуальних норм права.

Перевіряючи матеріали дисциплінарної скарги, доходжу такого висновку.

Згідно із частиною другою статті 81 КПК України усі інші відводи під час досудового розслідування розглядає слідчий суддя, а під час судового провадження – суд, який його здійснює.

Згідно із частиною шостою статті 9 КПК України у випадках, коли положення цього Кодексу не регулюють або неоднозначно регулюють питання кримінального провадження, застосовуються загальні засади кримінального провадження, визначені частиною першою статті 7 цього Кодексу.

Відповідно до пункту 2 частини другої статті 304 КПК України скарга повертається, якщо скарга не підлягає розгляду в цьому суді.

Зі змісту ухвали Катеринопільського районного суду Черкаської області від 19 січня 2021 року вбачається, що до початку розгляду заяви про відвід слідчої до суду звернувся прокурор Керей О.В. з клопотанням про повернення заяви, оскільки остання не підлягає розгляду в цьому суді, із застосуванням правил, визначених пунктом 2 частини другої статті 304 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Клопотання прокурор мотивував тим, що орган досудового розслідування, який здійснює розслідування у вказаному вище провадженні, змінив своє місце

перебування з селища Катеринопіль Черкаської області на місто Звенигородка Черкаської області у зв'язку із проведеною реорганізацією органу.

Оцінивши наведені прокурором обставини, застосовуючи положення частини шостої статті 9 КПК України, з огляду на неврегульованість питання визначення територіальної юрисдикції за заявами про відвід прокурора під час досудового розслідування, з урахуванням, передбачених пунктом 2 частини першої статті 7 засад законності, керуючись пунктом 2 частини другої статті 304 КПК України, правилами повернення, скарг які надійшли на розгляд слідчого судді, слідчий суддя визнав, що клопотання прокурора підлягає задоволенню у зв'язку із зміною місця розташування органу досудового розслідування на час розгляду заяви про відвід слідчого.

Звертаю увагу, що заява про відвід слідчої Савранської М.В. у кримінальному провадженні № _____ по суті судом не розглядалася, наявність чи відсутність підстав для відводу судом не досліджувались з посиланням на те, що розгляд вказаної заяви належить до компетенції слідчого судді Звенигородського районного суду Черкаської області.

Таким чином заява _____ про відвід слідчій повернута судом без розгляду.

Встановлені попередньою перевіркою обставини справи свідчать, що суддя Баранов О.І. виконав належним чином покладені на нього функції слідчого судді з перевірки на відповідність вимогам процесуального закону заяви про відвід слідчої, за наслідками чого ухвалив відповідне судове рішення.

Отже, доводи скарг Глоби Г.І. щодо порушення суддею Барановим О.І. норм процесуального права при постановленні ухвали від 19 січня 2021 року фактично зводяться до власного тлумачення автором правильності застосування судом норм права.

У зв'язку з цим слід нагадати, що питання помилок щодо фактів та права, які начебто були припущені судом, не належить до компетенції Вищої ради правосуддя доти, доки такі помилки не вчиненні умисно або внаслідок недбалості та / чи не порушують прав та свобод, що захищаються Конвенцією (рішення у справі «Garcia Ruiz v. Spain»). Більше того, тоді як стаття 6 Конвенції гарантує право на справедливий суд, вона не встановлює ніяких правил стосовно допустимості доказів чи способу їх оцінки. Це питання регулюється, головним чином, національними законодавством та судами.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами.

Виключно законами України визначаються судоустрій та судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України.

Вища рада правосуддя діє у межах повноважень, визначених у статті 131 Конституції України та статті 3 Закону № 1798-VIII, і не вправі оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст, виключне право перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Згідно із частиною другою статті 107 Закону № 1402-VIII скарга (заява) щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

З огляду на викладене, попередньою перевіркою дисциплінарної скарги Глоби М.В. встановлено, що всупереч вимогам статті 107 Закону № 1402-VIII дисциплінарна скарга не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Баранова О.І. ознак дисциплінарного проступку, що відповідно до положень статті 106 Закону № 1402-VIII є підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також не містить конкретних посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують відомості про наявність ознак дисциплінарного проступку щодо вказаного судді.

Згідно із пунктами 2 та 3 частини першої статті 44 Закону № 1798-VIII дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо

дисциплінарного проступку судді, та не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

Враховуючи викладене, дисциплінарну скаргу Глоби М.В. необхідно залишити без розгляду та повернути скаргниці.

Відповідно до положень пункту 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаргнику.

Згідно з пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону № 1798-VIII, з урахуванням положень статті 107 Закону № 1402-VIII.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктами 12.2 та 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалила:

дисциплінарну скаргу Глоби Михайла Володимировича стосовно судді Катеринопільського районного суду Черкаської області Баранова Олега Івановича залишити без розгляду та повернути скаргнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

Т.С. Розваляєва